

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Jolanta Olszewska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2019 roku i w dniu 29 sierpnia 2019 roku sprawy

K. B., syna A. i A. zd. B., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 2 do 3 grudnia 2017 roku w O., woj. (...) przy ul. (...), na terenie hotelu (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telewizora (...), uchwyty montażowego do telewizora oraz czajnika elektrycznego, w wyniku czego powstały straty łączne w wysokości 905 zł. na szkodę U. G.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego K. B. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 02 grudnia 2017 roku, w Hotelu (...), na zmianie pracowały M. Ż. oraz A. K.. Pierwsza z kobiet odpowiedzialna była za obsługę recepcji, zaś druga zajmowała się kuchnią. Około godziny 17:00 do hotelu wszedł K. B., który został rozpoznany przez A. K.. Kobieta zna oskarżonego od wielu lat, ponieważ przyjaźni się on z jej synem J. K..

M. Ż., w związku z powierzonymi jej w dniu 02 grudnia 2017 roku obowiązkami, obsługiwała oskarżonego. Mężczyzna wypytywał w/w o warunki oraz opłaty związane z wynajęciem pokoju. W szczególności zainteresowany był uzyskaniem informacji, odnośnie tego, czy w pokoju mogą przebywać inne osoby niż on, dodając przy tym, iż chodzi mu o to, czy może przyprowadzić ze sobą kobietę. Pracownica hotelu udzieliła mu informacji, że za każdą dodatkową osobę trzeba zapłacić oraz, że jeżeli którykolwiek z pracowników hotelu zorientuje się, że w pokoju przebywa ktoś jeszcze, będzie on musiał zapłacić karę. Po uzyskaniu wszelkich informacji oskarżony wyszedł z hotelu, aby po paru minutach wrócić i oświadczyć, że jest on zainteresowany pokojem jednoosobowym, zapewniając przy tym, że będzie tam sam.

M. Ż. zgodnie z życzeniem oskarżonego dokonała rejestracji, na podstawie okazanego dowodu osobistego, wystawionego na dane K. B.. Za wynajęty pokój mężczyzna zapłacił gotówką, w związku z powyższym wydane zostały mu klucze do pokoju oraz pilot do telewizora, po czym wyszedł on ponownie z hotelu.

Cała sytuacja wydała się kobiecie podejrzana, dlatego też wyszła ona, aby zobaczyć czy oskarżony rzeczywiście jest sam. Po wyjściu na zewnątrz M. Ż. nigdzie nie widziała K. B.. Stała tak około 5 minut, po czym wróciła z powrotem na recepcję.

(...) hotelu nie widziała czy do hotelu wchodził K. B.. W hotelu nie ma monitoringu, a wejście do pokoi hotelowych jest w innym miejscu niż wejście do recepcji.

K. B. godziny późno popołudniowe i wieczorne spędził w towarzystwie (...). Jednak nie później niż o godzinie 21.00 K. B. wrócił do domu, w którym przebywał przez całą noc wspólnie ze swoją matką, ojczymem oraz przyrodnim rodzeństwem.

Około godziny 23.00 tuż przed tym, jak A. K. miała wyjść z pracy, odebrała telefon od mężczyzny przebywającego w pokoju wynajętym na dane K. B.. W rozmowie mężczyzna zajmujący ten pokój skarżył się na hałasy w hotelu oraz twierdził, że musi się wyspać, bo rano wstaje do pracy. Cała rozmowa wydała się A. K. podejrzana, gdyż zna ona oskarżonego oraz w jej ocenie głos telefonującego z pewnością nie należał do K. B.. Dziwne wydało jej się to, że mężczyzna musi wstać rano do pracy. Z jej wiedzy wynika, iż oskarżony w tamtym momencie nigdzie nie pracował.

W dniu 03 grudnia 2017 roku pracownica hotelu (...), na kanapie znajdującej się na korytarzu hotelu, znalazła klucz do pokoju wynajętego na dane K. B.. Po wejściu do pokoju nr (...) okazało się, że zginął z niego telewizor, uchwyt na którym był powieszony oraz czajnik elektryczny.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego (k. 26 – 29, 117 – 118, 120), zeznań świadków U. G. (k. 1 -4, k. 118), A. Z. (k. 34 – 35, 118 – 119), S. Z. (k. 37 – 38, k. 139), A. K. (k. 40 – 41, 119 – 120), M. Ż. (k. 43 – 44, 120 – 121), J. K. (k. 54 – 55, 120) oraz dokumentów w postaci: protokołu oględzin miejsca (k. 7 -10), informacji o karalności oskarżonego (k. 84 – 86, 114).

Oskarżony K. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Wskazał, że w centrum O. podszedł do niego starszy mężczyzna, który zaproponował mu 100 złotych w zamian za to, że oskarżony wynajmie dla niego pokój. Mężczyzna wskazał hotel (...), znajdujący się w O. oraz poprosił, aby oskarżony opłacił w nim pobyt, używając do tego swoich danych. K. B. znajdując się tego dnia pod wpływem alkoholu, zgodził się i wspólnie z mężczyzną udał się w stronę budynku. Oskarżony wszedł do hotelu z otrzymaną od nieznanego gotówką w celu wynajęcia pokoju, gdzie w/w mężczyzna w tym czasie oczekiwał w pobliżu, nie wchodząc do środka. W dalszej części swoich wyjaśnień powołał się on na to, że po okazaniu dowodu osobistego oraz opłaceniu pokoju z otrzymanych pieniędzy, dostał on klucz do niego, pilota do telewizora oraz kartkę z informacjami i hasłem do Wi-Fi. Następnie K. B. wyszedł z hotelu i udał się w kierunku przystanku, na którym czekał na niego wspomniany mężczyzna. Na miejscu oskarżony dał oczekującemu klucze do pokoju, pilota oraz kartkę z informacjami, w zamian za co otrzymał obiecane 100 złotych. Po wszystkim udał się on do domu, po drodze zachodząc na papierosa do kolegi J. K., który odprowadził go do miejsca zamieszkania. Oskarżony wyjaśnił, że po wejściu do domu zastał w nim mamę, ojczyma oraz przyrodnie rodzeństwo, po czym położył się spać.

Składając wyjaśnienia na rozprawie głównej oskarżony, w dalszym ciągu nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wynajął ten pokój, bo zrobiło mu się szkoda osoby, która go o to prosiła. Mężczyzna powiedział oskarżonemu, że nie ma dowodu osobistego, i że ma problemy.

W powyższym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje.

Wydany przez Sąd wyrok został poprzedzony analizą całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Przeprowadzone na rozprawie dowody zostały poddane swobodnej ocenie uwzględniającej zasady logicznego myślenia oraz wskazania doświadczenia życiowego i wiedzy.

Kierując się powyższymi zasadami Sąd uznał, iż żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje na sprawstwo oskarżonego K. B.. Brak jest także nieprzerwanego ciągu poszlak, który prowadziłby do ustalenia jedynej możliwej wersji wydarzeń, a mianowicie, iż to oskarżony dopuścił się czynu z art. 278 § 1 k.k.

Sąd uznał wyjaśnienia złożone przez oskarżonego za wiarygodne, poza tym fragmentem, w którym oskarżony wskazał, iż do całej sytuacji doszło w dniu 01 grudnia 2017 roku. Jak wynika z akt sprawy wynajęcie pokoju hotelowego miało miejsce w dniu 02 grudnia 2017 roku. W pozostałej części są one spójne oraz logiczne. K. B. konsekwentnie nie przyznawał się do winy, utrzymując przy tym, że nic nie wie o dokonanej kradzieży. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, który obalalby jego linię obrony. Dlatego też należało dać wiarę jego relacji. Oskarżony w sposób przekonujący wytłumaczył, iż wynajął ten pokój na prośbę mężczyzny, który mu za to zapłacił. Jest to tłumaczenie logiczne, biorąc pod uwagę gratyfikację, którą za to otrzymał.

Wskazać również należy, że wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczej części pokrywają się z zeznaniami przesłuchanych w toku niniejszego postępowania świadków. Zarówno oskarżony jak i świadek J. K. wskazali, że spotkali się około godziny 20:00 i wspólnie spędzili około godziny, po czym świadek odprowadził oskarżonego do domu. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego pokrywają się także z zeznaniami świadków A. Z. oraz S. Z.. Zeznali oni bowiem, że od momentu powrotu oskarżonego do domu około godziny 21:00, pozostał on w nim do rana.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. K., ówczesnego pracownika hotelu (...). Zeznania te mają istotne znaczenie dla sprawy. Świadek relacjonowała zgodnie ze swoją wiedzą i pamięcią. Świadek dobrze, od kilku lat zna oskarżonego, ponieważ przyjaźni się on z jej synem J. K.. Świadek potwierdziła, iż osobą wynajmującą pokój był K. B., natomiast była ona przekonana, iż głos osoby, która w dniu 02 grudnia 2017 roku, około godziny 23:00 telefonowała z pokoju wynajętego na dane oskarżonego i skarżyła się na zakłócanie ciszy nocnej, nie należał do niego. Dodatkowo z zeznań świadka wynika, iż nikt nie widział, aby K. B. wchodził, bądź wychodził z pokoju hotelowego, a hotel nie był wyposażony w monitoring. Zeznania te są stanowcze. Z uwagi na długoletnią znajomość oskarżonego jej spostrzeżenia co do głosu mężczyzny zasługują na wiarę. Relacja świadka wzmacnia linię obrony oskarżonego. A. K. jest świadkiem obiektywnym.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności także zeznania świadka M. Ż., pracownicy hotelu. Zeznania tego świadka są jasne. Była ona osobą, która wynajęła K. B. pokój w hotelu (...). Brak jest jakichkolwiek podstaw by kwestionować prawdziwość tej relacji.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał także zeznania świadków A. Z. oraz S. Z.. Zeznania tych świadków są jasne, logiczne oraz korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami świadka J. K.. Nie byli oni bezpośrednimi świadkami zdarzenia, z ich relacji wynika, iż oskarżony wrócił do wspólnie zajmowanego mieszkania koło godziny 21:00 i pozostał w nim przez całą noc.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka U. G., są one jasne, spójne oraz korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek będąc właścicielką hotelu (...), nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. O całym zdarzeniu dowiedziała się od pracownicy hotelu (...).

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka J. K.. Są one jasne, logiczne oraz korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami świadków A. Z. i S. Z.. Zatem sam fakt znajomości z oskarżonym nie może rzutować na wiarygodność tej relacji. Zeznawał on w stosunkowo niedługim czasie od zdarzenia. Jak nie pamiętał on szczegółów to zaznaczał ten fakt.

Sąd nie przyznał waloru wiarygodności zeznaniom świadka D. W. (1) w całości, gdyż są one sprzeczne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w tym w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami świadków S. Z., A. Z. oraz J. K.. Alibi stworzone przez świadka jest sprzeczne z tym co relacjonowali w/w pozostali świadkowie. Na marginesie należy podnieść, iż udział D. W. w całym tym zdarzeniu jest niejasny.

Sąd uznał jako w pełni wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone i ujawnione w toku postępowania w przedmiotowej sprawie, żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na odtworzenie przebiegu zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Żaden z wiarygodnych dowodów nie wskazuje na to, że oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia mienie z hotelu (...). Wnioski płynące z dowodów zgromadzonych w sprawie, nie pozwalają na dokonanie takich ustaleń.

Jedynym faktem, który pozwala na połączenie oskarżonego K. B. z kradzieżą telewizora, uchwytu do jego mocowania na ścianie oraz czajnika elektrycznego, jest fakt wynajęcia przez oskarżonego pokoju hotelowego, z którego dokonano następnie kradzieży. Jednak z tego faktu nie można wywodzić, iż wyczerpał on znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. Oskarżony przedstawił wiarygodne alibi co do tego gdzie i z kim przebywał po wynajęciu pokoju na swoje dane. Dodatkowo A. K., w głosie mężczyzny dzwoniącego z pokoju wynajętego na dane oskarżonego, nie rozpoznała głosu K. B.. Nikt nie widział oskarżonego wchodzącego czy wychodzącego z pokoju i hotelu.

Prawidłowa, swobodna a nie dowolna ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przypisanie K. B. popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Warunkiem sine qua non skazania jest udowodnienie ponad wszelką wątpliwość popełnienia przez oskarżonego czynu przestępnego, wyczerpania przez niego wszystkich znamion zarzucanego czynu. W ocenie Sądu żaden z przeprowadzonych dowodów nie dostarcza podstaw do skazania w powyższym zakresie. Zatem w ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, oceniony we wskazany powyżej sposób nie stanowi oparcia dla aktu oskarżenia sformułowanego przeciwko K. B..

W procesie poszlakowym ustalenie faktu głównego (winy oskarżonego) jest możliwe wtedy, gdy całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych faktów ubocznych, poszlak nie jest możliwa. Poszlaki należy uznać za niewystarczające do ustalenia faktu głównego, gdy nie wyłączają one wszelkich rozsądnych wątpliwości w tym względzie, czyli inaczej, gdy możliwa jest także inna, od zarzucanej oskarżonemu, wersja wydarzeń. Tak też jest w niniejszej sprawie. Wiarygodna i możliwa jest bowiem wersja zdarzeń przedstawiona przez oskarżonego.

Wobec powyższego Sąd uniewinnił oskarżonego K. B. od popełniania zarzucanego mu czynu, zaś kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.